

Log in : rajbirajdainik.com.np

यस अंक भित्र : २ पृष्ठमा : राजनीतिमा 'अनाशक्त योग' का ... ३ पृष्ठमा : 'पत्रकारितालाई स्वच्छ र ... ३ पृष्ठमा : कर वृद्धि तोकिएकै ...

भूमिहीनको समस्या आफ्नै कार्यकालमा समाधान गर्ने : अध्यक्ष भा



दैनिक समाचारदाता
राजविराज, १३ फागुन ।

भूमि समस्या समाधान आयोग सप्तरीका अध्यक्ष अखिलेश कुमार भाले जिल्लाका भूमिहीनको समस्या आफ्नै कार्यकालमा समाधान गर्ने प्रतिबद्धता जनाएका छन्।

मंगलवार आयोगको विज्ञप्ति समस्यमा नियुक्त भएका पञ्च देव चौधरी र महिला सदस्यमा नियुक्त भएकी नानु चौधरीलाई पद तथा गोपनियताको शपथ गराउदै उनले यस्तो प्रतिबद्धता जनाएका हुन्।

सोही कार्यक्रममा अध्यक्ष

भाले राजविराज नगरक्षेत्रको विटौरी, ब्लक जग्गामा पुख्तैदेखी वसोवास गर्दै आएका नागरिकलाई लालपुर्जा तथा जिल्लाका भूमिहीनको पहिचान गरि आफ्नै कार्यकालमा जग्गा उपलब्ध गराउने बताए।

राजविराज नगरक्षेत्रमा पुस्तो देखी वसोवास गर्दै आएका ५ हजार भन्दा बढी परिवार हाल सम्म लालपुर्जा पाउन नसक्दा समस्यामा छन्।

यता नगरवासी विटौरी र ब्लक जग्गाको लालपुर्जासहित नगरका अन्य समस्या समाधानको माग गर्दै संघर्ष

समिति नै गठन गरी यही फागुन १५ गतेदेखी विरोध प्रदर्शन, बजार बन्द, नगरपालिका, नापी, मालपोत लगायतका कार्यालयमा तालाबन्दी, रिले अनसन लगायतका चरणबद्ध आन्दोलन कार्यक्रम घोषणा गरिसकेका छन्।

संघर्ष समितिका अध्यक्ष इरसाद अंसारीले विटौरी र ब्लक जग्गाको वर्षै देखी कर लिने गरेको राजविराज नगरपालिकाले लालपुर्जा, नवशापास उपलब्ध नगराउँदा वैङ्ग तथा वित्तिय संस्थाले त्यस्तो

जग्गा स्वीकार गर्न नमानेको भन्दै यसले गर्दा यहाँको व्यापार व्यवसाय चौपट हुनुका साथै शिक्ष, उपचार लगायतका कार्य गर्ने पनि नगरवासीलाई समस्या भएको बताए।

नेपाल पत्रकार महासंघका राष्ट्रिय परिषद सदस्य मनोज कुमार माभीले हजारौ परिवारको पीडा संग जेडिएको नगरको विटौरी र ब्लक जग्गाको समस्या समय मै समाधान गर्न आयोगका नवनियुक्त पदाधीकारीहरूले गम्भिरता देखाउनु पर्ने भन्दै सफल कार्यकालको शुभकामना दिए।

कार्यक्रममा आयोगका सदस्य सचिव समेत रहेका नापी कार्यालयका प्रमुख सुमन किशोर मिश्र, डिभिजन बन कार्यालयका अधिकृत शशिन्द्र यादव लगायतले पनि विटौरी र ब्लक जग्गाको समस्या समाधान बारे आ-आफ्नो सुझाव सहित नवनियुक्त पदाधीकारीहरूलाई सफल कार्यकालको शुभकामना दिएका थिए।

काठमाडौं, १३ फागुन (रासस)। सरकारद्वारा तैयारिका मापदण्डबमोजिम श्रम स्वीकृति लिएर मात्र वैदेशिक रोजगारीमा जान नेपाली दूतावास बैंककले पुनःअनुरोध गरेको छ।

कम्बोडिया लाओस, म्यानमार र थाइल्याण्डलगायत मुलुकमा नेपाली नागरिक अलपत्र परेका र उद्धारका लागि बाँकी अन्तिम पृष्ठमा

जैविक विविधताको संरक्षण गर्ने

- बनजङ्गलको संरक्षण र वृक्षारोपणका कार्यक्रम संचालन गर्ने,
- जलाधार क्षेत्र र सिमसार क्षेत्रको संरक्षणमा जुटौ,
- दुर्लभ वनस्पति तथा पशुपंक्षीको अवैध सिकार र तस्करीविरुद्ध आवाज उठाउने,
- वातावरणीय सन्तुलन कायम हुने गरी विकासको कार्यक्रम संचालन गर्ने,
- परम्परागत कृषि बाली र पशु नक्षको संरक्षण गर्ने।

जैविक विविधताको संरक्षण बारेमा जनचेतना जगाउने।

लागु औषधको दुर्व्यसनबाट टाढा रहै
लागू औषध सेवनले मानिसको शारीरिक र मानसिक स्वास्थ्य बिग्रन्छ, धन सम्पतिको वर्वाद गर्दछ, यसको प्रयोगबाट आफू परिवार, समाज र राष्ट्रलाई नै अपुरणिय क्षति पुग्ने हुँदा यस्ता पदार्थदेखी टाढा रहै।



दैनिक समाचारदाता

राजविराज, १३ फागुन ।

सप्तरीको विष्णुपुर गाउँपालिकाले विद्यार्थीलाई विद्यालय त्याउन प्रोत्साहन स्वरूप कपी कलम सहयोग उपलब्ध गराएको छ।

गाउँपालिका अध्यक्ष

उमेशप्रसाद यादवले मंगलबार बडा नं ७ स्थित दुईवटा विद्यालयमा अध्ययनरत विद्यार्थीहरूले प्रोत्साहन तर्फबाट कपी र डटपेन सहयोग उपलब्ध गराएको हुन्।

गाउँपालिकारीहरू कपी डटपेन उपलब्ध गराएका हुन्।

उनले भने, "विद्यालयहरूको नियमित अनुगमन गर्दा कतिपय विद्यार्थीहरू कपी डटपेन नै नभएर विद्यालय आउन छाडन थालेपछि पालिकाको तर्फबाट थोरै सहयोग गरेका हाँ।"

उनले जनता मावि

इटहरीमा कक्षा ६ देखि १० सम्म र आधारभूत विद्यालय विष्णुपुरमा कक्षा ६ र ७ का २ सय ५ जना छात्रात्राहरूलाई १ हजार ४ सय ८० थान कपी र ४ सय २४ थान डटपेन उपलब्ध गराएको उनले जनकारी दिए।

यसरी उनीहरूलाई

बैलाबेलामा थोरै शैक्षिक सामग्रीको सहयोग भयो भने विद्यार्थीहरूको मनोवल उच्च हुने र उनीहरू नियमित विद्यालयमा पढ्न आउने अध्यक्ष यादवले विश्वास व्यक्त गरे।

कानुन व्यवसायीले पछि न्याय पाउने

दैनिक समाचारदाता
राजविराज, १३ फागुन ।

वैदेशिक रोजगारमा गएको बेला ठगीमा परेर न्याय पाउने मुद्दा लड्दै आएका राजविराजका एक कानुन व्यवसायीले १० वर्ष पछि न्याय पाउने विश्वास बढेको छ।

सधै अरुको न्यायका लागि बहस पैरवी गर्दै आएका राजविराज नगरपालिका ६ निवासी विजय कुमार भा आफै ठगीमा परेर मुद्दा लड्दै गर्दा बल्ल अदालतबाट मंगलवार भएको आदेशले उनमा न्याय पाउने विश्वास बढेको हो।

१० वर्ष अघि वैदेशिक रोजगार कसुर सम्बन्धि ठगी मुद्दामा तक्कलिन पुनरावेदन अदालतबाट पाटनले भाले पक्षमा आदेश दिएपनि सम्बन्धित निकायले त्यसको कार्यान्वयन गरेको थिएनन्।

साविक सप्तरीको कल्याणपुर ६ हाल खडक नगरपालिका निवासी कर्मचन्द

चौधरीले आफुलाई वैदेशिक रोजगारमा पठाउने एजेन्ट रहेको विश्वास दिलाउदै भा लाई २०८६ साल बैशाख २ गते मलेशिया पठाउने शर्तमा १ लाख ३५ हजार रुपैया लिएका थिए।

चौधरीको विश्वासमा परेर अरुण सापटी गरि रकम बुझाइ मलेशिया पुगोका भाले त्यहाँ काम नपाएर अलपत्र परेका थिए।

मलेशियामा आफु अलपत्र परेको जानकारी गराएपछि परिवारजनको सहयोगमा उनी घर फर्कि चौधरी विरुद्ध २०८६ साल ज्येष्ठ २१ गते जिल्ला प्रहरी कार्यालयमा उजुरी दिए। त्यसपछि पकाउ परेका चौधरी रकम फिर्ता गरिदिने वा पुनः अर्को ठाउँमा रोजगारीका लागि पठाउने भनी प्रहरी कै रोहवरमा कागजात गरी थुनामुक्त भएका थिए। तर, तोकेको समयामा चौधरीले सहमती भए अनुसारको रकम फिर्ता नगरेपछि २०८८ साल

सम्पादकीय

महाशिवरात्रि पर्व सभ्य रूपमा मनाओं, संस्कृती जोगाओं

भगवान् शिवको उत्पत्ति भएको रातका नामबाट
नामकरण भएको शिवारात्री आज मनाइदैछ । महाशिवरात्री
हिन्दुहरूको प्रमुख चाड मध्ये एक हो । यो भगवान्
शिवको प्रमुख पर्व हो । पर्व कालरात्रि, मोहरात्रि, सुखरात्रि
र शिवरात्रि नामक चार प्रमुख रात्रि मध्ये एक पवित्र
पर्वका रूपमा पुराणहरूमा वर्णित छ । फागुन कृष्ण
चतुर्दशीका दिन मनाइने यस पर्वलाई सम्पूर्ण दीन दुःखी
र कष्टपूर्ण अवस्थामा रहेका प्राणीहरूको हृदयमा धर्मको
उदय गराउने आशुतोष भगवान् शिवको अति प्यारो
दिनका रूपमा पनि लिइने गरिन्छ । व्रत उत्सव मध्ये
सर्वोत्तम कहलिएको महाशिवरात्रीका दिन भक्तजनहरूले
शुद्ध भई शिव मन्दिरमा पूजा-अर्चना गरी व्रत बस्ने र
भगवान् शिवको प्रिय वस्तु दूध, धतुरो र बेलपत्र चढाउने
गर्दछन् ।

यस पर्वका दिन उपवास गरी “ॐ नमः शिवाय”
मन्त्र जप्ने गरेमा सर्वसिद्धि लाभ भई यमलोक जानु नपर्ने
धार्मिक विश्वास रहेको छ । ब्रह्माले रुद्ररूपी शिवजीलाई
उत्पन्न गरेको दिन, शिव पार्वतीको विवाहको दिन शिवरात्रि
पर्व कृष्ण चतुर्दशीमा मनाइन्छ । निर्जल ब्रत, रात्रि जागरण,
चार प्रहरको पूजा, शिवलिंगमा दूधको अभिषेक र शिव
महिमा कीर्तन शिवरात्रिको पूजा अर्चनाका मुख्य अङ्ग
मानिन्छन् । पूजन वा शिवार्चनमा इशान मूर्तिलाई दुधले
स्नान गराइन्छ । सृष्टिको प्रारम्भमा यसै दिन मध्यरात्रि
कालमा भगवान् शंकर ब्रह्माबाट रुद्रका रूपमा अवतरण
भएका थिए भन्ने धार्मिक विश्वास रहेको छ ।

तर कहिले यो पर्वमा भाग, गाजा तथा धतुर सेवन गर्ने परम्परा जस्तै भइसकेको छ । यसमा भक्तजनहरु ती पदार्थहरु सेवन गरि आफूलाई शिवको भक्त ठान्ने गरेका छन् । शरीरलाई हानी पुऱ्याउने पदार्थहरु सेवन गर्नु पक्कै पनि राम्रो होइन् । तसर्थ यस्ता सभ्य रूपमा पुजाआजा गरि पर्व मनाउनेतर्फ ध्यान पुगेमा संस्कृतीको जर्गोना, उत्थान तथा सम्बर्द्धन हुनेछ ।

राजनीतिमा 'अनाशक्त योग' का साधक गान्धीवादी नेता निधि

सञ्जय पन्थी

काठमाडौं, १३ फागुन (रासस) ।

ने पालको राजनीतिमा गान्धीका अनुयायी भनेर विपी कोइराला, कृष्णप्रसाद भट्टराई, गणेशमान सिंह श्रेष्ठ, महेन्द्रनारायण निधि र रामहरि जोशीलाई स्मरण गरिन्छ । राजनीतिमा लागेर स्वतन्त्रता र न्यायका लागि गान्धीको पदचाप पछ्याएका अग्रजलाई नेपाली समाजले गान्धीवादी नेता भनेर चिन्दछ । नेपालमा अरु पनि गान्धी विचारका अनुयायी र पक्षपाती रहे । तीमध्ये निधिको आदर्श, चरित्र र व्यवहारमा कति गान्धीवादी गुण रह्यो ? निधिको जन्मोत्सवका अवसर पारेर केलाउँदा अन्यथा नहोला । आदर्शनगरी जनकपुरवासी निधिलाई किन, गान्धीवादी भनेर स्मरण गर्दैन् ? गान्धीको नेतृत्वमा भारतमा स्वतन्त्रताको प्राप्तिको आनंदोलन चलिरहेको थियो । जयप्रकाश नारायण (जेपी) र राममनोहर लोहिया अग्रमोर्चामा थिए । त्यसबखत विहार पुगेका निधिको लोहियासँग भेट हुँदा लोहियाले भनेछन्, “म मारवाडी भएर राजनीतिमा लागेको छु, तपाईं कायस्थ भएर पनि व्यापारमा ?” लोहियाको उक्त वचनले निधिलाई राजनीतिमा होमिन उत्पेरित गयो ।

गान्धीले गोपालकृष्ण
गोखलेलाई राजनीतिक गुरु माने
जस्तै निधिले लोहियालाई
राजनीतिक गुरु मान्नुभएको
थियो । निधिका पुत्र एवं नेपाली
कांग्रेसका नेता विमलेन्द्र निधि
'पिताजीमा गान्धीको आदर्श र
विचार मात्र नभएर आजीवन
चरित्र पनि कायम रहेको
बताउनुहुन्छ । गान्धीले जस्तै सत्य
र अहिंसाको जगमा राष्ट्रपु
पुनर्निर्माण हुनुपर्छ र त्यो
पुनर्निर्माण गाउँबाट सुरु हुनुपर्छ
भन्ने महेन्द्रनारायणको बझाइ
थियो । उहाँले २०५४ वैशाख
३० मा स्थानीय निकायको
निर्वाचन दलविहीन प्रतिस्पर्धा
हुनुपर्छ भन्दै विजिप्त नै
निकाल्नुभएको थियो । यसअधि
पनि उहाँले पटक-पटक कांग्रेस
केन्द्रीय समितिमा गाउँ-गाउँमा
दलीय राजनीतिक अभ्यास गर्नु
हुदैन । यसले योग्य मान्द्ये पाखा
लाग्छन भन्ने कुरा उठाउने
गर्नुहुन्थियो । गाउँ-गाउँबाट योग्य
मान्द्ये पाखा लाग्दै जाने र दलको
भन्डा बोकेका तर अयोग्य
मान्द्येले स्थानीय सरकारमा
प्रतिनिधित्व गर्दै गए भने भोलिको
नेपाल कस्तो होला ? भन्ने चिन्ता
उदाँगा थिएँ ।

उहामा विद्या ।
स्थानीय निर्वाचनको
सन्दर्भमा प्रजातन्त्रवादीका
हैसियतले गाउँमा दलीय
राजनीतिक अभ्यास हुनुहुँदैन ।
यसलाई समयमै निरुत्साहित गर्न
सकेन्टौ भने भोलि गाउँ, नगर,
टोलमा विकासका लागि सोच्ने
समाजवादी र विकासप्रेमी योग्य
मान्छे पाखा लानेछन् २ पार्टीको

भन्डा बोकर भ्रष्टाचार गर्ने
गिरोहले समाजलाई गलत
बाटोमा लैजानेछ भन्ने उहाँको
बुझाइ थियो । निधिको स्थानीय
निकायको निर्वाचन बारेको
बुझाइलाई अहिले सम्म पनि
उपहास गरिँदै आएको छ ।
स्वतन्त्र रूपमा विजयी भएका

नगर प्रमुखहरू बालेन साह, हक्क
साम्पाड, गोपी हमाललगायतका
व्यक्तिहरूको कल्पना निधिले
उहित्यै गर्नुभएको थियो । निधिले
‘भोलि गाउँ, नगर, टोलमा
विकासका लागि सोच्ने
समाजवादी र विकासप्रेमी योय
मान्छे पाखा लाग्नेछन् र पार्टीको
झन्डा बोकेर भ्रष्टाचार गर्ने
गिरोहले समाजलाई गलत
बाटोमा लैजानेछन्’ भनेको कुरा
अहिले छर्लड्ग भएको छ ।
पार्टीको झन्डा बोकेर भ्रष्टाचार
गर्ने गिरोहले नेपालका पार्टीहरू
नै कब्जा गरेको अवस्था छ ।
वित्तीय अनुशासनमा राज्यका
संयन्त्र कमजोर भएका
उदाहरणहरू एकपछि अर्को
आइरहेका छन् । राजनीतिक
नेतृत्वले निधिको जीवनबाट धेरै
कुरा बुझ्न र सिक्न आवश्यक
छ ।

गान्धीको आदर्शलाई निधिले जीवनमा उतारेका दृष्टान्त कैयौं छन् । गान्धीले 'ग्राम स्वराज' को कल्पना गरेर 'ग्राम पञ्चायत' अवधारणामा स्थानीय निर्वाचन दलविहीन हुनुपर्छ भन्नुभएको थियो । २००४ सालमा उहाँ सत्याग्रहका पक्षपाती रहनुभयो भने २०१४ सालमा सत्याग्रही हुँदा गिरफ्तार हुनुभयो । २०१७ साल पुस १ गते नेपाली राजनीतिमा अवाञ्छित दिनका रूपमा दर्ज छ । यस घटनापछि नेपाली कांगे सको पटना सम्मेलनले सशस्त्र आन्दोलन गर्ने निर्णय गर्न्यो । हिंसाको राजनीतिमा असहमति प्रकट गर्दै निधि नेपाल फर्किनुभयो । उहाँमा निहित अहिंसात्मक आदर्श विचार त्यसबखत पनि प्रकट हुनपुग्यो । निधि भारत प्रवासमै बसेर जो गिन सक्नुहुन्थ्यौ वा स्वदेश फर्किएपश्चात् प्रलोभित भएर पद र प्रतिष्ठाको जीवनमा रमाउन सक्नुहुन्थ्यो तर उहाँभित्रको निष्ठा र आदर्शले तै गिरफ्तारी दिनभयो ।

सत्याग्रहीको आदर्श गुण
कायम राखनुपर्छ भन्ने उहाँको
मान्यता थियो । सत्याग्रहीमा
स्वदेशी, अपरिग्रह, निर्भय,
आत्मसंयमी । र
आत्मानुशासनको गुण हुनैपर्छ ।
त्यो गुण चरित्र र व्यवहारमा
पकट हुनुपर्छ । सच्चा
सत्याग्रही त्यागी, आत्मसंयमी
र अपरिग्रही हुनुपर्छ । चारित्रिक
एवं नैतिक बल नभई कुनै व्यक्ति
सत्यको मार्गमा हिँड्न सक्दैन ।
सत्यका अनयायीमा मन, वचन

र कर्ममा स्वनियन्त्रण गर्नसक्ने
क्षमता रहन्छ । अहिंसा र
सत्याग्रहबीच अन्योन्याश्रित
सम्बन्ध रहन्छ । उल्लेखित गुणका
कारण निधि अहिंसात्मक
आन्दोलनका पर्यायी बन्नुभयो ।
‘साधन शुद्ध न भएसम्म साध्यमा
पुग्न सकिदैन’ भन्ने गान्धीको
भनाइलाई उहाँले जीवनभर

आत्मसात् गनुभयो ।
 त्यस बखत नेपालमा पनि
 अहिंसात्मक आनंदोलन
 चलाउनुपर्छ भन्ने उहाँको
 मान्यता थियो । हिंसालाई
 पृष्ठपोषण गर्दै पद र प्रतिष्ठाको
 राजनीति उहाँले कहिल्यै
 गर्नुभएन । त्यसैले वर्तमान
 पस्ताले निधिलाई समरण

गरिरहन्छ । समाजवादी चिन्तक स्व प्रदीप गिरीका अनुसार नेपाली कांग्रेसको इतिहासमा निधिको त्यो असहमति नै सत्याग्रहको विजारोपण थियो । कालान्तरमा त्यो विमति 'पुष्पित पल्टिव' भएर भाँगियो । त्यही असहमतिको जगमा २०४२ सालको सत्याग्रह हुनपुर्यो । २०४२ सालको जगमा २०४६ सालको शान्तिपूर्ण

गणेशमानले निधिलाई प्रधानमन्त्री बनाउन चाहनुभएको थियो । आफ्नो असहमतिका बाबजूँ भएको उक्त निर्वाचनमा निधि उम्मेदवार बन्न चाहनुभएन । बरु राजनीतिबाट विश्राम लिनुभयो । सरलता, सादगी र स्वच्छ छाविप्रति उहाँ सदैव सचेत रहनुहन्थ्यो । पद, पैसा र शक्तिबाट उहाँ टाढै रहनुभयो ।

पञ्चायत सरकारले २०२८ सालमा नयाँ शिक्षा लागू गर्दा उहाँले मातृभाषामा शिक्षाको

त्यसबे लाका नेता विपी कोइराला र सुर्वण शमशेरसँग पृथक मत राखेर कांग्रेस भएर बाँच्नु कल्पना बाहिरको विषय थियो । त्यसका निम्नित उच्चकोटीको आत्मबल र नैतिक साहसको खाँचो थियो । 'निधिमा उल्लिखित दुवै गुण रहेको गिरीले ले रुनु भएको छ । विपी, गणेशमान, किसुनजी, महेन्द्रनारायण, सिके प्रसाई, योगेन्द्रमान शेरचनलगायतका कैयौं नेताहरूको आदर्श र निष्ठाले कांग्रेसको राजनीति तप्त थियो । कांग्रेसका लागि त्यो युग स्वर्णयुग थियो । नेताहरूमा त्याग र सुनिश्चित गर्न माग गर्नुभएको थियो । साथै, उहाँले उक्त शिक्षा नीतिको खुलेर विरोध गर्नुभयो । गान्धीले सन् १९३७ मा बर्धा शिक्षा सम्मले न मा मातृभाषासहितको शिक्षाको पक्षमा आवाज उठाउनुभएको थियो । साथै, आधारभूत तहको शिक्षा राज्यले निःशुल्क गर्नुपर्ने प्रस्ताव पारित गराउनुभएको थियो । भारतको इतिहासमा 'बर्धा एजुकेसन कन्फ्रेन्स'को छट्टै महत्व छ । त्यसैले भन्न सकिन्द्ध, गान्धी विचार र क्रियाकलापवारे पनि निधिमा गहन अध्ययन र प्रभाव थियो ।

निधि २००७ सालको क्रान्तिको सफलतासँगै महोत्तरी जनसरकारको प्रधानमन्त्री बन्नुभयो । पार्टीको सिद्धान्त र विचारलाई व्यवहारमा प्रस्तुत गर्नुभयो । २०१५ सालको निर्वाचनमा उम्मेदवार बनेर विजयी हुनुभयो । पहिलोपटक २००४ सालमा जेल परेका निधि जीवनमा १२ पटक जेल परे । संयोग गान्धी पनि जीवनमा १२ पटक नै जेल परेका थिए । पारिवारिक सोतका अनुसार निधिका पिता राजेश्वर निधि पनि

विपी, गणेशमान, शैलेजा
आचार्य, केबी गुरुडलगायतका
नेता राष्ट्रिय मेलमिलापको नीति
अवलम्बन गर्दै २०३३ पुस १६
गते भारतबाट स्वदेश
फर्किनुभयो । विपीमाथि राज्य
विप्लवका सातबटा मुद्दा थिए ।
ती मुद्दामा फाँसीको सजायसम्म
हुनसक्थ्यो । विपीमा निहित
सुषुप्त गान्धीवादी गुण त्यस
बखत एक्कासि प्रकट भएकामा
शुभचिन्तकहरू भयले त्रस्त थिए ।
विपी बाँच्नेले निरदङ्कशताविरुद्ध

गान्धीवादी रहेको जानकारी
हुन्छ । परिवारका अनुसार
राजनीतिमा क्रियाशील रहे पनि
निधि कृषि कर्ममा सहभागी
हुन्थे । गाउँमा सिंचाइका लागि
पैनी, कुलो, नहर बनाउन जुट्थे ।
गान्धीको आत्मनिर्भरताको
सिद्धान्तले उहाँ निर्देशत
रहनुभयो । गान्धीले भन्नुभएको
थियो, ‘अन्न, वस्त्र, आरोग्य र
शिक्षा’ मा आत्मनिर्भर हुनसके
दुनियाँमा कसैको ‘गुलाम’ हुनु
पढैन ।

निधि आजीवन निराकृतात्मक विचार सहित त्यागयुक्त जीवन बांचनुभयो । त्यसैले कर्म र व्यवहारले निधि सच्चा गान्धीवादी बन्नुभयो । निष्ठावान् निधि, निर्विकल्प प्रजातान्त्रिक आस्थामा अडिग रहनुभयो । पद र प्रतिष्ठाका लागि उहाँले

जीवनका कठिन घड़ीमा
पनि आस्थामा विचलित नभई
निधि 'अनाशक्त योग'का साधक
रहनुभयो । कांगे स
स्थापनाकालदेखि नै निधि
अहिसात्मक राजनीतिका पक्षपाती
रहनुभयो । जसरी गान्धीले
भारतमा हिंसालाई सहारा
बनाउनुभएन, त्यसैगरी, निधिले
हिंसाको राजनीतिसँग कहिल्यै
सम्भौता गर्नुभएन । दुर्भाय
सत्यलाई आचरणमा व्यक्त गर्ने
राष्ट्रियताका पक्षपाती निधिले
कृतिपय अवस्थामा पार्टीभित्रै
शड्काको सिकार बन्नुपन्यो ।
२०५१ सालमा गिरिजाप्रसाद
को इरालाले संसद विघटन
गिरिहँदा त्यसलाई रोक्न

पत्रकारितालाई स्वच्छ र मर्यादित बनाउन आमसञ्चार परिषद् विधेयक

काठमाडौं १३ फागुन (रासस)

सांसदहरूले प्रेस काउन्सिलभन्दा व्यवस्थित र शक्तिशाली निकायका रूपमा आमसञ्चार परिषद् स्थापना हुनुपर्नेथारण राख्नुभएको छ। पत्रकारिता पेशालाई स्वच्छ र मर्यादित बनाउन आमसञ्चार परिषद् विधेयक महत्वपूर्ण हुने उहाँहरूको कथन छ।

प्रतिनिधिसभाको मंगलबारको बैठकमा सञ्चार तथा सूचना प्रविधिमन्त्री पृथ्वी सुब्राह्मण्यमुख्यमन्त्री गर्नुभएको थिए। उत्पत्ति भएको 'आमसञ्चार परिषद् विधेयक' २०८१ माथि विचार गरियोस् भन्नी प्रस्ताव पेश गर्नुभएको थियो। उक्त विधेयकमाथि धारणा राख्ने क्रममा सांसदहरूले प्रेस काउन्सिलभन्दा व्यवस्थित र शक्तिशाली निकाय जस्तै रहेको बताउनुभयो।

स्वस्थ, स्वतन्त्र, मर्यादित र उत्तरदायी पत्रकारिताको विकास तथा प्रवर्द्धन गर्दै पत्रकारितामा पेशागत आचरण कायम राख्नका लागि मिडिया काउन्सिलको स्थापना गर्ने उद्देश्यसहित यो कानून तय गरिएको हो।

विधेयकमाथि आफ्नो धारणा राख्ने क्रममा सांसद रघुनाथ पन्तले पत्रकारिता क्षेत्रमा अहिले आचारसंहिता उल्लङ्घन भएको छ, वा छैन भनेर प्रेस काउन्सिल प्रभावकारी रूपमा हेर्न नसकेकाले मिडिया काउन्सिललाई अधिकारसम्पन्न र बलियो बनाइनुपर्ने बताउनुभयो। काउन्सिलले सञ्चार मन्त्रालयको शाखाका रूपमा राख्न नहुने धारणा उहाँको छ।

विगतमा सर्वोच्च अदालतको न्यायाधीश प्रेस काउन्सिलमा रहने व्यवस्था रहेको स्मरण गर्नुहोस् उहाँले अहिलेको प्रेस काउन्सिलको संरचना उपयुक्त नरहेको समेत बताउनुभयो। "पत्रकार आचार संहिता कायान्वयन गर्ने विषय गम्भीर हो। गरिमामय संस्था भएन भने उसले सँझैन। नैतिक बल राख्ने सञ्चार परिषद् आवश्यक छ," उहाँले भन्नुभयो।

अर्का सांसद सांसद सूर्यवहादुर थापा क्षेत्रीले सञ्चार क्षेत्रलाई दुर्घटनाको रूपमा हेर्ने प्रवृत्त बढेको बताउनुभयो। स्वच्छ, स्वस्थ र विश्वसनीय पत्रकारिताका लागि यो परिषद् आवश्यक रहेको उहाँको भनाइ छ। त्यस्तै, प्रेस काउन्सिलले पत्रकारिता क्षेत्रका आजका चुनौती सम्बोधन गर्ने नसकेका कारण परिषद्को परिकल्पना गरिएको उल्लेख गर्दै उहाँले पत्रकारिता क्षेत्रको व्यवस्थित निगरानी गर्ने संयन्त्रका रूपमा यो निकायले

काम गर्नसक्नुपर्ने बताउनुभयो।

अर्का सांसद ज्ञानवहादुर शाहीले विधेयकको दफा २५ मा कोष व्यवस्थापनका लागि आर्थिक अनदान लिने विषय र सञ्चार माध्यममा वैदेशी लगानी ल्याउन सकिने प्रावधान अरू कानूनसंसार बाफिएको बताउनुभयो।

सञ्चार माध्यममा वैदेशिक लगानी खुला नगरिएकाले यस विषयमा पुनर्विचार गर्न उहाँले आग्रह गर्नुभयो।

कस्ट सांसद किरणकुमार शाहले विधेयकले आमसञ्चार क्षेत्रले नागरिकलाई सूचित गर्दै सरकारलाई उत्तरदायित्व बनाउन सहयोग गर्न र आमसञ्चार क्षेत्रलाई पारदर्शी बनाउन सहयोग गर्ने बताउनुभयो। उहाँले यो परिषद्को साझाठानिक संचानामा सरकार हावी भएकाले पत्रकारितालाई स्वतन्त्र र निष्पक्ष राख्न नसकिने धारणा व्यक्त गर्नुभयो।

सांसद रञ्जुकुमारी भाले सामाजिक सद्भावका लागि आमसञ्चार विधेयकले सहयोगी हुने बताउनुभयो। "धैरै रामा पक्ष हुँदै पनि केही खराब पक्ष पनि छ। सरोकारवालासँग छलफल गरेर सुधार गर्नुपर्छ। यो विधेयक नियन्त्रणका लागि होइन नियमनका लागि बनोस्। होस्, प्रेस स्वतन्त्रतामा प्रतीकूल असर पुनर्न काम नहोस्," उहाँले भन्नुभयो।

सांसद विमला सुवेदीले यो विधेयकले आमसञ्चारलाई व्यवस्थित गर्न सकिने बताउनुभयो। "परिषद्लाई स्वतन्त्र, निष्पक्ष बनाउन संरचना बनाउनुपर्छ। सामावेशी परिषद् बनाउन विधेयकमा ध्यान दिनुपर्छ," उहाँले भन्नुभयो, "आमसञ्चारको माध्यमलाई विश्वासिलो र पारदर्शी बनाउन विधेयकले सहयोग गरेस्।"

सांसद विनिता कठायतले विधेयकले स्वस्थ तथा मर्यादित पत्रकारिता विकासका लागि होइन यो आफ्नो विरुद्ध समाचार रोकका लागि प्रयोग हुने सम्भावना बोकेको धारणा राख्नुभयो।

सांसद डा चन्दा कार्की भण्डारीले अभियक्ति स्वतन्त्रताको रक्षा गर्दै, पत्रकारितालाई मर्यादित, स्वतन्त्र र जिम्मेवार बनाउने विधेयकको लक्ष्य भए पनि केही कमजोरी रहेको बताउनुभयो। उहाँले भन्नुभयो, "केही प्रावधानले स्वतन्त्रता माथि नियन्त्रण गर्न हुँदैन," उहाँले भन्नुभयो, "सरकारको आलोचना गर्ने पत्रकारलाई अनावश्यक हस्तक्षेप रहन सक्छ। विधेयकले पत्रकारको कर्तव्यलाई ध्यान

नियन्त्रणको आशङ्का छ। संसद्या पुग्दा मुल भाव भङ्ग भएको, विज्ञको सुभाव तोडमोड गरिएको भन्ने छ। यस्तो परिवर्तन किन आवश्यक परेको हो?" उहाँले भन्नुभयो, "राज्यले पत्रकारितालाई नियन्त्रण गर्नुभन्दा पनि नियमन गर्न उचित हुन्छ।"

सांसद शिशिर खनालले यो विधेयकले सविधानले सुनिश्चितता गरेको पर्ण प्रेस स्वतन्त्रताको रक्षा गर्दै की गैँड ? स्वच्छ र जवाफद्दी पत्रकारिता विकास गर्दै की गैँड ? भन्ने वहस आवश्यक रहेको बताउनुभयो। उहाँले यो परिषद्को साझाठानिक संचानामा सरकार हावी भएकाले पत्रकारितालाई स्वतन्त्र र निष्पक्ष राख्न नसकिने धारणा हुन सक्छ," उहाँले भन्नुभयो।

सांसद इश्वरीदेवी न्योपानेले विधेयकमा व्यापक छलफल गरेर अगाडि बढ्नुपर्ने र मिडिया सामग्रीमा तथ्यमा आधारित सम्प्रेषण गर्नुपर्ने र संवैदनशील मध्यामा सन्तुलित र निष्पक्ष जानकारी प्रदान गर्न र नकरात्मक प्रचारावाट बन्न मापदण्ड अपनाउनुपर्ने बताउनुभयो। सांसद ज्ञानेन्द्रवहादुर कार्कीले परिषद्लाई जित विश्वसनीय बनाउन सक्यौ त्यति नै प्रभावकारी बन्ने बताउनुभयो।

सांसद रञ्जुकुमारी भाले ठाकुरीले आमसञ्चारलाई परिषद् विधेयक २०८१ मा सरकारको प्रत्यक्ष नियन्त्रण हटाउनुपर्ने बताउनुभयो। सांसद निशा डाँगीले विधेयकमा स्वतन्त्र अर्धन्यायिक रूपमा काम गरिरहेको प्रे स काउन्सिललाई सरकारको नियन्त्रणमा राख्न खोजिनु आपत्तिजनक रहेको बताउनुभयो। "सरकारको प्रभावमुक्त बनाउदै स्वतन्त्र पत्रकारितालाई प्रवर्द्धन गर्न विधेयक ल्याउनुपर्छ। स्वयत्त निकायको रूपमा पनि विकास गर्नुपर्छ," उहाँले भन्नुभयो।

सांसद ठाकुरप्रसाद गैरेले विधेयकलाई समर्थन गर्दै थप समृद्ध बनाउनुपर्ने बताउनुभयो। सांसद मेटमणी चौधरीले यो विधेयकले सञ्चारमाध्यममाथि सरकारी अझुश लगाउने प्रयास भएको जस्तो देखिने बताउनुभयो। सांसद ठाकुरप्रसाद गैरेले विधेयकलाई समर्थन गर्दै थप समृद्ध बनाउनुपर्ने बताउनुभयो। सांसद निशा डाँगीले विधेयकले सञ्चारमाध्यमलाई अर्धन्यायिक रूपमा काम गरिरहेको प्रे स काउन्सिललाई सरकारको नियन्त्रणमा राख्न खोजिनु आपत्तिजनक रहेको बताउनुभयो। "सरकारको प्रभावमुक्त बनाउदै स्वतन्त्र पत्रकारितालाई प्रवर्द्धन गर्न विधेयक ल्याउनुपर्छ। स्वयत्त निकायको रूपमा पनि विकास गर्नुपर्छ," उहाँले भन्नुभयो।

सांसद डा तोसिमा कार्कीले सञ्चार माध्यमलाई मर्यादित, थप जिम्मेवार बनाउन, उत्तरदायी बनाउनका लागि विधेयक आए पनि यसमा भएका सञ्चार क्षेत्र अझुश लगाउने प्रावधानमा सुधार गर्नुपर्ने सुभाव दिनुभयो।

सांसद प्रेमबहादुर महर्जनले विधेयकले सञ्चारकर्मीको हककित र पेशागत सुरक्षामा केन्द्रित रहेर विधेयक ल्याउनुपर्ने मा जोड दिनुभयो। सांसद सुनिता बरालले जवाफदेयी पत्रकारितालाई प्रवर्द्धन गर्ने गरी विधेयक आउनुपर्ने बताउनुभयो। सांसद निशा बरालले जवाफदेयी पत्रकारितालाई प्रवर्द्धन गर्ने गरी विधेयक आउनुपर्ने बताउनुभयो।

सांसद विनिता कठायतले विधेयकले सञ्चारकर्मीको हककित र पेशागत सुरक्षामा केन्द्रित रहेर विधेयक ल्याउनुपर्ने मा जोड दिनुभयो। सांसद सुनिता बरालले जवाफदेयी पत्रकारितालाई प्रवर्द्धन गर्ने गरी विधेयक आउनुपर्ने बताउनुभयो।

सांसद विनिता कठायतले विधेयकले सञ्चारकर्मीको हककित र पेशागत सुरक्षामा केन्द्रित रहेर विधेयक ल्याउनुपर्ने मा जोड दिनुभयो। सांसद सुनिता बरालले जवाफदेयी पत्रकारितालाई प्रवर्द्धन गर्ने गरी विधेयक आउनुपर्ने बताउनुभयो।

सांसद विनिता कठायतले विधेयकले सञ्चारकर्मीको हककित र पेशागत सुरक्षामा केन्द्रित रहेर विधेयक ल्याउनुपर्ने मा जोड दिनुभयो। सांसद सुनिता बरालले जवाफदेयी पत्रकारितालाई प्रवर्द्धन गर्ने गरी विधेयक आउनुपर्ने बताउनुभयो।

सांसद विनिता कठायतले विधेयकले सञ्चारकर्मीको हककित र पेशागत सुरक्षामा केन्द्रित रहेर विधेयक ल्याउनुपर्ने मा जोड दिनुभयो। सांसद सुनिता बरालले जवाफदेयी पत्रकारितालाई प्रवर्द्धन गर्ने गरी विधेयक आउनुपर्ने बताउनुभयो।

सांसद विनिता कठायतले विधेयकले सञ्चारकर्मीको हककित र पेशागत सुरक्षामा केन्द्रित रहेर विधेयक ल्याउनुपर्ने मा जोड दिनुभयो। सांसद सुनिता बरालले जवाफदेयी पत्रकारितालाई प्रवर्द्धन गर्ने गरी विधेयक आउनुपर्ने बताउनुभयो।

सांसद विनिता कठायतले विधेयकले सञ्चारकर्मीको हककित र पेशागत सुरक्षामा क

वीरगञ्ज नाका हुँदै सात महिनामा एक खर्ब चार अर्बको पेट्रोलियम पदार्थको आयात

पर्सा, १३ फागुन (रासस)।
चालु आर्थिक वर्षको सात महिनामा वीरगञ्ज नाका हुँदै रु एक खर्ब चार अर्ब ७६ करोड मूल्य बराबरको बराबरको डिजेल, पेट्रोल, लिकिवफाइड पेट्रोलियम ग्यास (एलपीजी), एभिएसन टर्वाइन फ्युल (एटिएफ), मट्टितेल आयात भएको छ।

गत आवको सात महिनाको तुलनामा चालु आवको सोही अवधिमा रु ८४ करोड बढीको पेट्रोलियम पदार्थ आयात भएको हो। वीरगञ्ज भन्सार कार्यालयका सूचना अधिकारी अमित तिवारीले चालु आवको पछिल्ला महिनामा पेट्रोलियम पदार्थको आयात र राजस्व दुवैमा वृद्धि भएको बताउनुभयो।

“पूर्वाधार निर्माणको सिजन सुर भएकाले पनि पेट्रोलियम पदार्थको आयातमा वृद्धि भएको हो”, उहाँले भन्नुभयो। गत आवको सात महिनामा को अवधिमा भने रु एक खर्ब तीन अर्ब ९२ करोड मूल्य बराबरको पेट्रोलियम पदार्थको आयात भएको थियो।

कार्यालयका अनुसार चालु आवको सात महिनामा को अवधिमा सबैखालका पेट्रोलियम पदार्थको आयातबाट रु ४३ अर्ब ११ करोड राजस्व सङ्कलन भएको छ। जबकी गत आवको सोही अवधिमा सबैखालका पेट्रोलियम पदार्थको आयातबाट रु ३८ अर्ब ६५ करोड राजस्व सङ्कलन भएको थियो। चालु आवको सात महिनामा रु ५१ अर्ब ७९

करोड बराबरको पाँच लाख ८१ सात सय ९९ किलोलिटर डिजेल आयातबाट रु २३ अर्ब १० करोड राजस्व सङ्कलन भएको वीरगञ्ज भन्सार कार्यालयले जनाएको छ। त्यस्तै चालु आवको सात महिनामा रु २२ अर्ब १४ करोड मूल्य बराबरको दुई लाख ५५ हजार पाँच सय ४२ किलोलिटर पेट्रोल आयात हुँदा रु १४ अर्ब ४९ करोड राजस्व सङ्कलन भएको छ। चालु आवको सात महिनामा को अवधिमा रु २० अर्ब ९० करोड मूल्य बराबरको १८ करोड २९ लाख ९४ हजार छ, सय २४ किलोग्राम एलपीजी आयात भएको छ। सो आयात हुँदा रु तीन अर्ब ११ करोड राजस्व सङ्कलन भएको छ।

प्रहरीद्वारा एके महिनामा ५२ करोड बढी राजस्व सङ्कलन

काठमाडौं, १३ फागुन (रासस)। नेपाल प्रहरीले विभिन्न आपराधिक क्रियाकलाप नियन्त्रणका क्रममा एक महिनामा रु ५२ करोड ४७ लाख बढी राजस्व सङ्कलन गरेको छ।

नेपाल प्रहरीका केन्द्रीय प्रवक्ता तथा प्रहरी नायब महानीरीक्षक दिनेशकुमार आचार्यले गत माघमा देशभरावाट रु ५२ करोड ४७ लाख छ हजार आठ सय ७९ रुपैयाँ राजस्व सङ्कलन गरेको जानकारी दिनुभयो।

सबैभन्दा बढी अदालती फैसला कार्यान्वयनमा राजस्व सङ्कलन गरिएको छ। फरार अपराधी पकाउलगायतबाट मात्रै रु २३ करोड ९२ लाख ११ हजार बढी राजस्व सङ्कलन गरिएको छ। यो कुल राजस्व सङ्कलनको ४५ प्रतिशतभन्दा बढी हो।

त्यसपछि भन्सार छलिका मालसामान बरामदबाट रु १६ करोड २७ लाख राजस्व सङ्कलन गरिएको छ।

त्यसैगरी ट्राफिक कारबाहीबाट रु नौ करोड ५९ लाख, अवैद्यत

सुन चाँदी बरामदबाट रु एक करोड, हुण्डी कारोबार गर्नेबाट ३७ लाख राजस्व सङ्कलन गरिएको प्रवक्ता आचार्यले बताउनुभयो।

उहाँका अनुसार स्रोत नखुलेको रकम रु ८१ लाख, अवैद्यत नदीजन्य पदार्थ उत्खनन् नियन्त्रणका क्रममा रु २२ लाख ५३ हजार, अवैद्यत काठ बरामदबाट रु आठ लाख ९१ हजार र अवैद्यत पशुपन्थी नियन्त्रणबाट रु १५ लाख ७१ हजार राजस्व सङ्कलन भएको छ।

नेपाल प्रहरीका केन्द्रीय प्रवक्ता चार र स्थानीय चारजना घाइते भएको छ। केटापक्षका सोवराती भएको छ।

काठमाडौं व्यवसायीले गर्नुपर्ने प्रावधान छ।

रकम दिइने कार्यालयले जनाएको छ।

रैतहटमा सबैभन्दा बढी रु ५५ करोड, सिरहामा ४०, सप्तरीमा ३१, महोत्तरीमा २६, धनुषामा २३, सर्लाहीमा १६, बारामा १४ र सबैभन्दा कम पर्सामा सात करोड करोड अनुदान दिइने छ। समूहले ल्याएका प्रस्तावमा सम्बन्धित समूहले कुल लागतको ५५ प्रतिशत र कार्यालयले ४५ प्रतिशत लगानी गर्नुपर्ने प्रावधान छ।

प्रदेशभित्रका पूर्वपश्चिम र हुलाकी राजमार्गले छोएका ८४ स्थानीयतहमा उक्त कार्यक्रम सञ्चालित छ। साना उत्पादक र कृषि मूल्य शृङ्खलामा आबद्ध किसानबीचको बजार सम्बन्धको प्रवर्द्धन तथा उद्यमशीलता विकासका लागि सहयोगी वातावरण निर्माणमार्फत ग्रामीण उद्यम विकास गर्ने आयोजनाको मुख्य उद्देश्य छ।

किसान समूहलाई दिइने

सहकारीमा आबद्ध लाभाग्राहीले प्रगति प्रतिवेदन पेस गरेपछि मात्र भुक्तानी प्रकृया अधि बढने हुँदा अपेक्षित परिणाम प्राप्त हुने कार्यालयको ठम्याइ छ।

अनुदान चार किस्तामा दिइने र त्यसअधिको प्रगति विवरण प्रतिवेदन अनिवार्य हुँदा किसानले कामको परिणाम देखाउनै पर्ने प्रावधान छ।

छनोट भएका किसान समूहले पक्षीपालन, वीउ वृद्धि, भैसीपालन, दूध डेरी, बाखापालन, माछापालन र बडुगुरापालका प्रस्तावना पेस गरेका छन्। जसमध्ये सहकारी तथा वस्तुगत संस्थाले पहिलो चरणको भुक्तानी लिएर काम सुरु गरिसकेको कार्यालयले जनाएको छ।

कार्यालयले गरेको छ। सो दूतावासले

सोमवार दुई नेपाली नागरिकलाई उद्धार गरेर नेपाल फिर्ता पठाएको हो।

दूतावासले कसैको प्रलोभन परी छिटो, धेरै पैसा कमाउने हेतु वैदेशिक रोजगारीमा नआउनका लागि सम्बन्धित सबैमा पुनःअनुरोध गरेको छ। छनोट भएका समूह, संस्था र

कार्यालयले गरेको छ।

किसान समूहलाई दिइने अनुदानलाई कार्यालयले नवप्रवर्तन अनुदानको रूपमा परिभाषित गरेको छ। छनोट भएका समूह, संस्था र

कार्यालयले गरेको छ।

किसान समूहलाई दिइने

अनुदानलाई कार्यालयले नवप्रवर्तन अनुदानको रूपमा परिभाषित गरेको छ। छनोट भएका समूह, संस्था र

कार्यालयले गरेको छ।

किसान समूहलाई दिइने

अनुदानलाई कार्यालयले नवप्रवर्तन अनुदानको रूपमा परिभाषित गरेको छ। छनोट भएका समूह, संस्था र

कार्यालयले गरेको छ।

किसान समूहलाई दिइने

अनुदानलाई कार्यालयले नवप्रवर्तन अनुदानको रूपमा परिभाषित गरेको छ। छनोट भएका समूह, संस्था र

कार्यालयले गरेको छ।

किसान समूहलाई दिइने

अनुदानलाई कार्यालयले नवप्रवर्तन अनुदानको रूपमा परिभाषित गरेको छ। छनोट भएका समूह, संस्था र

कार्यालयले गरेको छ।

किसान समूहलाई दिइने

अनुदानलाई कार्यालयले नवप्रवर्तन अनुदानको रूपमा परिभाषित गरेको छ। छनोट भएका समूह, संस्था र

कार्यालयले गरेको छ।

किसान समूहलाई दिइने

अनुदानलाई कार्यालयले नवप्रवर्तन अनुदानको रूपमा परिभाषित गरेको छ। छनोट भएका समूह, संस्था र

कार्यालयले गरेको छ।

किसान समूहलाई दिइने

अनुदानलाई कार्यालयले नवप्रवर्तन अनुदानको रूपमा परिभाषित गरेको छ। छनोट भएका समूह, संस्था र

कार्यालयले गरेको छ।

किसान समूहलाई दिइने

अनुदानलाई कार्यालयले नवप्रवर्तन अनुदानको रूपमा परिभाषित गरेको छ। छनोट भएका समूह, संस्था र

कार्यालयले गरेको छ।

किसान समूहलाई दिइने

अनुदानलाई कार्यालयले नवप्रवर्तन अनुदानको रूपमा परिभाषित गरेको छ। छनोट भएका समूह, संस्था र

कार्यालयले गरेको छ।

किसान समूहलाई दिइने

अनुदानलाई कार्यालयले नवप्रवर्तन अनुदानको रूपमा परिभाषित गरेको छ। छनोट भएका समूह, संस्था र

कार्यालयले गरेको छ।

किसान समूहलाई दिइने

अनुदानलाई कार्यालयले नवप्रवर्तन अनुदानको रूपमा परिभाषित गरेको छ। छनोट भएका समूह, संस्था र

कार्यालयले गरेको छ।

किसान समूहलाई दिइने